

РЕШЕНИЕ

№ 1238

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12241** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от А. Г. К. срещу Решение № 4885 от 30.10.2023 г., постановено по административнонаказателно дело № 11852 по описа на Софийски районен съд за 2023 г. Със същото е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Наказателно постановление № НП - 75/13.07.2023 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на касатора на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. чл. 38, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ /отм./

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон. Претендира се отмяна на постановеното решение и отмяна на атакуваното НП. Прави се искане за присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез процесуалния си

представител поддържа касационната жалба.

Ответникът – редовно уведомен, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, чрез представителя си, моли решението на СРС да бъде отменено като незаконосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество, е основателна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на посочената в НП дата и място, жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ /отм./, както от обективна, така и от субективна страна.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел, че НП е издадено от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, както и че нарушението е безспорно установено от фактическа и правна страна. За да потвърди процесното НП, съдът е приел, че по отношение на извършителя не са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН, като е изложил убедителни аргументи в тази насока. Ето защо, е потвърдил атакуваното НП.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно, по следните съображения:

Правилно и в съответствие с доказателствата по делото, съдът е приел, че жалбоподателят е съгласно Указ № 244 от 14.09.2021 г. за назначаване на служебно правителство от 16 септември 2021 г. (обн. ДВ. бр.77 от 16 септември 2021 г.) на Президента на Република България, е заемал длъжността служебен министър на младежта и спорта. Съгласно т. 2 от Решение на Народното събрание за избиране на Министерски съвет на Република България, правомощията на служебното правителство са прекратени, считано от 12.12.2021 г.

На 12.01.2022 г., жалбоподателят А. К. е подал декларация за имущество и интереси, регистрирана с вх. № Ф2126/12.01.2022 г., с което е изпълнил задължението си по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ /отм./ в срок. Декларацията за имущество и интереси, която е бил длъжен да подаде съгл. чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ /отм./ в срок до 13.02.2023 г., е депозирал в КПКОНПИ на 26.05.2023 г., заведена с вх. № 2Ф 642/26.05.2023 г., с което е допуснал вмененото му нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 4 във

вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ /отм./.

Независимо от изложеното обаче, с ДВ бр. 84 от 06.10.2023 г., в сила от 06.10.2023 г. е отменена разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ, като нейното съдържание не е възпроизведено в чл. 52, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията /обн. в ДВ бр. 84 от 06.10.2023 г., в сила от 06.10.2023 г. /. Съгласно актуалната редакция на закона, декларация за имущество и интереси се подава: 1. в едномесечен срок от заемането на публичната длъжност; 2. ежегодно до 15 май – за предходната календарна година или за съответния период от момента на встъпване в длъжност по чл. 6, ал. 1 до края на предходната календарна година, когато деклараторът е подал встъпителна декларация през предходната календарна година; 3. в едномесечен срок от освобождаване от длъжност. Подаването на втора финална декларация не се изисква. Това от своя страна изключва третирането на подобно бездействие като административно нарушение.

По-благоприятният за отговорността на жалбоподателя материален закон, приет преди атакуваният санкционен акт да придобие юридически стабилитет, императивно задължава съда на основание чл. 3, ал. 2 ЗАНН да го приложи служебно, отчитайки актуалната законодателната идея, олицетворяваща изменените обществени условия за отпаднала необходимост от санкциониране на привлеченото към отговорност лице при наличните фактически положения.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено изцяло като неправилно.

С оглед горното, счита, че са налице касационни основания за отмяна на оспорения акт. Вместо него следва да бъде постановен друг, с който процесното НП бъде отменено.

При този изход на спора, в полза на касатора са дължими сторените по делото разноски. Доказателства обаче в тази насока не са ангажирани, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4885 от 30.10.2023 г., постановено по административнонаказателно дело № 11852 по описа на Софийски районен съд за 2023 г.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП - 75/13.07.2023 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на А. Г. К. на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. чл. 38, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ /отм./

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.